

Udligningsfond, som er en Del af Reservefonden, men ogsaa kan anvendes til Dividendeudbetaling, havde man efter Samraad med den kongelige Bankkommissær oprettet en Delkrederefond paa 5 Mill. Kr. Dette var sket, uden at der blev udvekslet Dokumenter om Sagen, men efter en mundtlig Forhandling. Delkrederefonden bestod saa i nogen Tid med en Størrelse af 5 Mill. Kr., og Staten havde en Interesse deri paa 2¹/₂ Mill. Kr. Derpaa forsvandt imidlertid Fonden ud af Regnskabet, uden at jeg kan se, at der er givet nogen Forklaring fra Bankens Side om, hvorledes dette er gaaet til. Paa den anden Side er det dog vel saaledes, at Statens Interesse ikke direkte kan forsvinde, uden at der føres Forhandling derom med Bankkommissæren. Jeg kan nok tænke mig, at Nationalbanken har erklæret, at den har lidt store Tab og derfor har inddraget Delkrederefonden. Men der bliver dog en stor Urimelighed i, at Banken, trods sine store Tab, kan udbetale et betydeligt Udbytte ved Hjælp af Udbytteudligningsfonden — nemlig et Udbytte af 10 pCt. flere Aar i Træk med 2 700 000 Kr. — og samtidig slette — det kan jeg jo sige er sket — de halvtredie Millioner Kroner, som var Statens Interesse i Delkrederefonden. Jeg maa antage, at Nationalbanken kan handle paa egen Haand ved en saadan Lejlighed, men jeg vilde rigtignok finde det ganske urimeligt, hvis det skete. Mit Spørgsmaal er derfor, om der er givet Justitsministeren i hans Egenkab af Bankkommissær Underretning om dette, og om han har faaet en Motivering, som han selv fandt hjemlet, for, at Delkrederefonden saadan uden videre udslettedes af Nationalbankens Status eller Regnskab, eller hvad man vil kalde det. Jeg retter ikke nogen Bøbrejdelse eller Kritik mod Justitsministeren for, at det er sket, for det er muligt, at han ikke har været Herre derover. Men hvad jeg vilde finde ganske urimeligt, er, at Nationalbanken har truffet en saadan Foranstaltning uden at underrette Ministeriet, og urimeligt vilde jeg ganske sikkert finde det, om Justitsministeren ikke havde gjort saa megen Indsigelse, som det var ham muligt.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til uændret hurtigt Vedtagelse. Jeg anser det for at være af den allerstørste Betydning, at det er vedtaget inden den 31. Marts, og vi har ikke særdeles mange Dage tilbage dertil og ikke mange Timer tilbage til at behandle dette Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) udtalte, at Folketingets Udvalg havde for sømt Lejligheden til at forhandle med Nationalbanken. Der blev gjort Skridt til det, men man mente i Udvalget noget lignende som det, det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde gældende: at Udvalget kunde ikke optage saadanne Forhandlinger, det vilde ikke føre til noget.

Det ærede Medlem spurgte mig om Ministeriets og Partiet Venstres Stilling i denne Sag, og det er saa heldigt, at baade hele Ministeriet og hele Partiet er enige om, at man, saa snart det overhovedet er muligt, bør komme over til Guldindløselighed, og at vi maa bruge alle Midler for at naa dertil. Tanken er den at nedbringe Seddelmængden, Inflationen, forbedre vor Betalingsbalance saa godt, det er muligt, og i det hele indføre en sundere Økonomi og saa følge de Bestræbelser, som kommer frem i Europa paa dette Omraade, for at benytte alle disse Omstændigheder til saa hurtigt som overhovedet muligt at naa til Guldindløsning, altsaa faa Nationalbanken til at opfylde den Forpligtelse, Banken har ifølge Tilsagnet paa Sedlerne. Dette Svar skulde ogsaa gælde overfor det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin).

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds var inde paa en Kritik af Forholdene, og jeg havde efter denne Kritik ventet, at det ærede Medlem havde stillet Forslag om at gaa over til fuld Guldindløsning, thi det er jo i Virkeligheden det eneste, vi kan tvinge Nationalbanken til ved at sige, at Moratorieloven ikke forlænges. Det tror jeg dog ikke, der er noget Menneske, der tør gøre paa det nuværende Tidspunkt. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at under de foreliggende Forhold, saaledes som Situationen var, turde eller vilde han ikke tilraade det. Det virkede imidlertid beroligende paa det ærede Medlem, at den Bemyndigelse, som Nationalbanken fik, fik den kun for 3 Maaneder. Hidtil har det været saaledes, at Loven har haft Gyldighed for et Aar, men at Bemyndigelsen er blevet givet af Ministeriet for et halvt Aar ad Gangen; nu er det altsaa Ministeriets Mening, at den skal gives for 3 Maaneder.

Hvad Delkrederefonden angaar, er Forholdet vedrørende dens Oprettelse ordnet ved Forhandling mellem Nationalbanken, Finansministeren og den kongelige Bankkommissær. Jeg kan ikke huske, paa hvilket Regnskab det var, den gik ud, og jeg har det desværre ikke hos mig, men Sagen er altsaa ordnet ved Forhandling mellem disse tre.